

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 1275/2018/THH par Eiropas Komisijas atteikumu nodrošināt pilnīgu publisku piekļuvi Tehniskās komitejas mehānisko transportlīdzekļu jautājumos sanāksmju protokoliem laikposmā no 2016. gada septembra līdz 2017. gada janvārim

Lēmums

Lieta 1275/2018/THH - **Uzsākta {0}** 23/07/2018 - **Atzinuma projekts par {0}** 12/10/2018 - **Lēmums par {0}** 03/05/2019 - **Iesaistītā iestāde** Eiropas Komisija (Konstatētas kļūdas pārvaldē) |

Lieta skar Eiropas Komisijas nespēju nodrošināt pārredzamību procesā, kurā dalībvalstu pārstāvji apspriež un lemj par ES noteikumiem attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu emisijām.

Ombude konstatēja, ka Komisijas atteikums nodrošināt publisku piekļuvi dalībvalstu pārstāvju nostājai saistībā ar vides informāciju ir administratīva kļūme. Viņa sniedza attiecīgu ieteikumu Komisijai piešķirt papildu daļēju piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem. Tomēr Komisija noraidīja šo ieteikumu.

Ombude šobrīd ir izbeigusi izmeklēšanu, apstiprinājusi savus secinājumus par administratīvo kļūmi un atkārtoti sniegusi savu ieteikumu.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzības iesniedzējs ir Eiropas Parlamenta deputāts.

2. Mehānisko transportlīdzekļu tehniskā komiteja (TCMV) ir “komitoloģijas” komiteja, kuru vada Komisija un kurā ierēdņi, kas pārstāv katru ES dalībvalsti, apspriež un sniedz atzinumus par tehniskiem jautājumiem, kas saistīti ar mehānisko transportlīdzekļu regulējumu. Pēc tam šie

atzinumi veido pamatu "tstenošanas aktiem", ko Komisija pieņem ar dalībvalstu piekrišanu. Tāpēc TCMV ir svarīgs dalībnieks tādās jomās kā transportlīdzekļu emisiju regulēšana, kas ir būtiski svarīgs sabiedrības veselībai un videi.

3. Sūdzības iesniedzējs ir Eiropas Parlamenta Emisijas mērījumu komitejas Autobūves nozarē (EMIS) loceklis, tāpēc, ņemot vērā šo lomu, viņam ir piekļuve TCMV sanāksmes protokola kopijām. Sūdzības iesniedzējs 2017. gada 27. janvārī lūdza Eiropas Komisiju piešķirt publisku piekļuvi TCMV sanāksmju protokoliem un protokolu kopsavilkumiem no 2016. gada septembra līdz 2017. gada janvārim. Št pieteikuma par publisku piekļuvi priekšmets bija tas, lai viņš varētu darīt TCMV sanāksmju protokolus pieejamu plašākai sabiedrībai.

4. Komisija atbildēja sūdzības iesniedzējam, informējot viņu, ka piecu sanāksmju *protokolu kopsavilkums* jau ir publiski pieejams Komitoloģijas reģistrā [1] Tā norādīja, ka tā nevar publikot visu piecu TCMV sanāksmju protokolus, jo, pēc tās domām, publiskošana kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam [2] .

5. Sūdzības iesniedzējs lūdza pārskatīt šo lēmumu, iesniedzot Komisijai tā saukto atkārtoto pieteikumu, atkārtoti pieprasot publisku piekļuvi visu piecu sanāksmju protokoliem.

6. Atbildot uz to, Komisija piešķīra daļēju piekļuvi piecu TCMV sanāksmju protokoliem.

7. Sūdzības iesniedzējs nebija apmierināts un iesniedza sūdzību ombudam.

Ombuda ieteikums

8. Pamatojoties uz sūdzības izmeklēšanu, ombude izdarīja **šādu secinājumu [3]** .

Komisijas atteikums piešķirt publisku piekļuvi visiem dalībvalstu pārstāvju amatiem saistībā ar vides informāciju ir administratīva kļūme.

9. Ombuds **ieteica** :

Komisijai būtu jāpiešķir ievērojami lielāka daļēja piekļuve mehānisko transportlīdzekļu tehniskās komitejas sanāksmju protokoliem no 2016. gada septembra līdz 2017. gada janvārim, atklājot vismaz visas dalībvalstu pārstāvju nostājas saistībā ar vides informāciju.

Komisijas atbilde uz ombuda ieteikumu

10. Atbildē ombudam Komisija norāda, ka būtiska daļa no pieciem pieprasītajiem dokumentiem tika publicēta pēc sūdzības iesniedzēja 2017. gada 3. aprīļa atkārtotā pieteikuma. Tā apgalvo, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi esot tikuši izmantoti tikai ierobežotām dokumentu daļām un ka ombuds ir apstiprinājis divu no trim no šiem izņēmumiem

piemērojamību.

11. Komisija norāda, ka vairākas piecu dokumentu daļas, ko ombuds kvalificēja kā “ *vides informāciju* ”,

- satur informāciju par attiecīgo dalībvalstu balsošanas norisi,
- attiecas uz visa lēmumu pieņemšanas procesa procesuālajiem aspektiem vai
- tiem ir tīri administratīvs raksturs.

12. Šīs iedaļas tika rediģētas, lai aizsargātu Komisijas lēmumu pieņemšanas procesu. [4] Komisija uzskata, ka šo informāciju nevar uzskatīt par “ *vides informāciju* ” Orhūsas regulas 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē [5] .

13. Turklāt Komisija apgalvo, ka pienākums Regulas 1049/2001 4. pantā paredzētos izņēmumus interpretēt šauri, kā tas ir paredzēts Orhūsas regulas 6. panta 1. punktā, ir piemērojams tikai tad, ja runa ir par emisijām vidē, nevis attiecībā uz jebkādu vides informāciju.

14. Komisija uzskata, ka ombuds nav ņēmis vērā komiteju standarta reglamenta [6] 10. panta 2. punkta un 13. panta 2. punkta konfidencialitātes noteikumus, uz kuriem Komisija atsaucās savā 2017. gada 29. aprīļa apstiprinošajā lēmumā. Šajos noteikumos ir noteikts, ka sanāksmju protokolu kopsavilkumā nenorāda atsevišķu dalībvalstu nostāju komitejas apspriedēs un ka komitejas apspriedes ir konfidenciālas.

15. Komisija norāda, ka standarta noteikumi tika pieņemti, pamatojoties uz 9. pantu Regulā Nr. 182/2011 (turpmāk “Komitoloģijas regula”). [7] Saskaņā ar Komisijas teikto Komitoloģijas regulas 10. pantā ir noteikta informācija par komiteju darbu, ko var publiskot; pieprasītajos dokumentos iekļautā informācija nav tās daļa. Komisija apgalvo, ka Regulas Nr. 1049/2001 noteikumi ir jāpiemēro saskaņā ar Komitoloģijas regulu, lai konfidencialitātes prasībai netiktu atņemta tās lietderīgā iedarbība.

16. Komisija arī apgalvo, ka šajā gadījumā lēmumu pieņemšanas process nav “leģislatīvs”, jo šajā gadījumā aplūkojamās procedūras rezultātā netiek pieņemts “leģislatīvs akts” Līguma izpratnē [8] Tādēļ šajā gadījumā nav piemērojams augstāks pārredzamības līmenis, kas varētu attiekties uz leģislatīvu lēmumu pieņemšanu.

17. Tāpēc Komisija uzskata, ka tā Regulas Nr. 1049/2001 noteikumus ir piemērojusi pareizi un saskaņā ar piemērojamo judikatūru.

Sūdzības iesniedzēja piezīmes

18. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lēmumi, kas ir saistoši dalībvalstīm un kas tieši ietekmē vidi (gaisa kvalitāti) un Eiropas iedzīvotāju veselību, būtu jāpakļauj visaugstākajiem pārredzamības standartiem saskaņā ar ES līgumiem un attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

19. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka lēmumu pieņemšanas procesam, kurā TCMV ir loma, ir likumdošanas raksturs, un tādējādi Komisijai ir jānodrošina augsta pārredzamības pakāpe. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka TCMV loma tiesību aktu īstenošanā, EMIS komitejas izveide un EMIS komitejas konstatējumi attiecībā uz TCMV spēju apdraudēt pieņemtos tiesību aktus atbalsta tā lēmumu pieņemšanas procesa likumdošanas raksturu, kurā ietilpst TCMV.

20. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Komisija nav konstatējusi nekādu konkrētu, paredzamu un ne tikai hipotētisku risku, ka dalībvalstu nostājas izpaušana apdraudētu lēmumu pieņemšanas procesu. Gluži pretēji, viņš uzsver savu viedokli, ka lielāks risks ir *neizpaužot* dalībvalstu nostāju, atsaucoties uz EMIS komitejas konstatējumiem, ka “*dažas dalībvalstis ir paudušas sabiedrībai nostāju, kas atšķiras no nostājas, ar kuru tās iepazīstināja TCMV dalībniekus*”.

21. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt Komisijas argumentiem, ka pieprasītā informācija nav “*vides informācija*”. Viņš apstrīd Komisijas argumentus (kas atsaucās uz faktu, ka informācija attiecas uz balsošanas uzvedību vai lēmumu pieņemšanas procesa procesuālajiem un administratīvajiem aspektiem), norādot, ka šajā gadījumā lēmumu pieņemšanas process ir tieši par emisijām no transportlīdzekļiem vidē un par līmeņiem, kādos šīs emisijas būtu jāierobežo, lai aizsargātu vidi un sabiedrības veselību. Viņš norāda uz neseno spriedumu, kurā Tiesa norādīja, ka vielas, kas tiek novadītas vidē, ir paredzamas emisijas noteikumu par piekļuvi vides informācijai nozīmē [9] .

22. Atbildot uz Komisijas argumentu, ka ombuds nav ņēmis vērā komiteju standarta reglamenta un Komitoloģijas regulas konfidencialitātes noteikumus, sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Komitoloģijas regulas 9. pants tikai piešķir komitejām pilnvaras izstrādāt savus procesuālos noteikumus. Tas nozīmē, ka Regula 1049/2001 joprojām ir piemērojama komitejām un ka tām būtu jālemj par piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu 1049/2001. Viņš uzsver komiteju standarta reglamenta 13. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka “*pieteikumus par piekļuvi komitejas dokumentiem izskata saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001*”.

23. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka pat tad, ja lēmumu pieņemšanas process tiktu nopietni apdraudēts, Regulā 1049/2001 ir prasīts nodrošināt pārredzamību, ja pastāv sevišķas sabiedrības intereses saistībā ar informācijas izpaušanu. Viņš uzskata, ka šajā lietā acīmredzami pastāv sevišķas sabiedrības intereses attiecībā uz informācijas par mehānisko transportlīdzekļu emisijām izpaušanu. Šajā kontekstā sūdzības iesniedzējs atsaucas uz 2017. gada maijā publicēto pētījumu par nāves gadījumiem saistībā ar pārmērīgām emisijām [10] , kā arī uz Tiesas 2018. gada decembra lēmumu, kurā tas lēma pret Komisiju automobiļu emisiju jomā [11] .

Ombuda novērtējums

24. Ombude ir vīlusies par Komisijas atbildi uz viņas ieteikumu.

25. Attiecībā uz Komisijas komiteju standarta reglamentu Komisija ir norādījusi, ka tajos nav

prasīts, lai komitejas sanāksmes protokolā tiktu iekļauta dalībvalstu identitāte. Ombuds vispārīgi norāda, ka arī noteikumi neliedz reģistrēt deputātu amatus. Viņa arī norāda, ka viņa vairākkārt ir paziņojusi, ka būtu laba prakse, ka dalībvalstu nostājas tiktu ierakstītas šādā protokolā. Katrā ziņā šajā gadījumā ombuds ir pārbaudījis dokumentus un atzīmē, ka attiecīgajā protokolā ir *norādītas* attiecīgo dalībvalstu nostājas, kad tās pieņem konkrētus punktus.

26. Atbildot uz ombuda ieteikumu, Komisija vēlreiz paļāvās uz komiteju standarta reglamentu [12] un Komitoloģijas regulu [13], lai pamatotu atteikumu izpaust dalībvalstu pārstāvju nostājas. Ombuds saprot, ka komitoloģijas reglamenta pieņemšanas pamats ir Komitoloģijas regulas 9. pants. Tomēr minētajā regulā nav neviena noteikuma, kas aizliegtu izpaust komitejas protokolus, ne arī dalībvalstu nostājas, kas atklātas šādas sanāksmes laikā.

27. Ombuds nepiekrīt tam, ka šos noteikumus var izmantot, lai atkāptos no Regulas 1049/2001 un judikatūras, saskaņā ar kuru tiesas ir interpretējušas šo regulu. Vienkārši sakot: reglaments nevar atcelt regulu.

28. Ombuds nepiekrīt Komisijas pieejai, ka pieprasīto dokumentu attiecīgās sadaļas netiek uzskatītas par “*vides informāciju*” saskaņā ar Orhūsas regulu [14]. Ombuds norāda, ka attiecīgie tiesību akti attiecas uz emisiju daudzumu vidē. Ombuds atkārtoti apstiprina savu viedokli, ka pieprasītajos dokumentos kā tādi ir *ietverta* informācija par pasākumiem, kas varētu ietekmēt emisijas vidē, un tādējādi tā nepārprotami ir vides informācija.

29. Ombuds joprojām ir apmierināts, ka, tā kā dokumenti ir ne tikai likumdošanas procesa daļa, bet ietver arī vides informāciju, visi izņēmumi attiecībā uz publisku piekļuvi, uz kuriem atsaucas Komisija, būtu jāpiemēro vēl šaurāk [15].

30. Ombuds nepiekrīt Komisijas sniegtajai Orhūsas regulas 6. panta 1. punkta interpretācijai (minēta iepriekš 13. punktā). Ombuds norāda, ka tas ir formulēts šādi: “Attiecībā uz citiem izņēmumiem...” (t. i., izņemot 4. panta 2. punkta pirmo un otro ievilkumu) “atteikuma iemeslus interpretē sašaurināti, ņemot vērā sabiedrības intereses, kas saistītas ar publiskošanu, un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē.” Komisija kļūdaini apgalvo, ka šis noteikums attiecas tikai uz informāciju, kas attiecas uz emisijām vidē. Ja attiecīgā informācija attiecas uz emisijām vidē, sabiedrības intereses atklātībā ir vēl jo lielākas.

31. Savā atbildē uz ombuda ieteikumu Komisija apgalvoja, ka šajā lietā aplūkojamā lēmumu pieņemšanas procesa raksturs atšķiras no tā, kas tika piemērots scenārijā, kas noveda pie *ClientEarth/Komisija* lietas, kurā bija ietverts Komisijas priekšlikums, kas jāpieņem, izmantojot parasto likumdošanas procedūru [16].

32. Ombuda nostāja šajā jautājumā ir skaidra un ir sīki izklāstīta vairākos gadījumos: ombuds uzskata, ka pārredzamība likumdošanas procesā ir ES demokrātijas stūrakmens. Lai pamatotu šo nostāju, ombuds atsaucās uz Līgumu [17], divām iepriekšējām stratēģiskajām izmeklēšanām [18] un Vispārējās tiesas judikatūru. [19] Ombuds uzskata, ka publiska piekļuve dalībvalstu pārstāvju amatiem tā dēvētajās “komitoloģijas” sanāsmēs būtu jāskata šajā plašākā kontekstā. ES noteikumi paredz plašāku piekļuvi gadījumos, kad iestādes darbojas kā

likumdevējas iestādes, **tostarp gadījumos, kad tās to dara saskaņā ar deleģētajām pilnvarām**. Kad Komisija pieņem īstenošanas aktu, tā rīkojas saskaņā ar šādām deleģētajām pilnvarām. Ņemot to vērā, ombudam ir skaidrs, ka dokumenti, kas attiecas uz to, kā šis īstenošanas akts tika pieņemts, būtu jādara pieejami pēc iespējas lielākā mērā. [20] Izpratne par to, kā tiek pieņemts īstenošanas akts un kādas nostājas dažādās dalībvalstīs ieņem šajā procesā, ir būtiska demokrātiskā sistēmā, kurā publiskā sektora pārstāvji, tostarp dalībvalstu pārstāvji, ir jāvar saukt pie atbildības pilsoņu priekšā.

33. Ombuds uzskata, ka Komisija savā atbildē nav pietiekami ņēmusi vērā šos faktorus.

34. Pamatojoties uz iepriekš minēto, ombude atkārtoti apstiprina secinājumu, ka Komisijas atteikums piešķirt publisku piekļuvi visiem dalībvalstu pārstāvju amatiem saistībā ar vides informāciju ir administratīva kļūme.

Secinājums

Pamatojoties uz izmeklēšanu, ombuds slēdz šo lietu ar šādu secinājumu:

Ombude nav apmierināta ar Komisijas atbildi uz viņas ieteikumu. Ombude atkārtoti iesaka Komisijai piešķirt ievērojami lielāku daļu piekļuvi mehānisko transportlīdzekļu tehniskās komitejas sanāksmju protokoliem no 2016. gada septembra līdz 2017. gada janvārim, atklājot vismaz visas dalībvalstu pārstāvju nostājas saistībā ar vides informāciju.

Sūdzības iesniedzējs un Eiropas Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

Emily O'Reilly

Eiropas Ombuds

Strasbūrā, 2019. gada 3. maijā

[1] Skatīt <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?CLX=en> [Saite].

[2] Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 1049/2001 4. panta 3. punktu

2001. gada 30. maija lēmums par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, pieejams tīmekļa vietnē

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&rid=1> [Saite].

[3] Eiropas Ombuda ieteikums lietā 1275/2018/EWM par Eiropas Komisijas atteikumu piešķirt pilnīgu publisku piekļuvi mehānisko transportlīdzekļu tehniskās komitejas sanāksmju protokoliem no 2016. gada septembra līdz 2017. gada janvārim, pieejams vietnē <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/105278> [Saite].

[4] Regulas 1049/2001 4. panta 3. punkts

[5] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, pieejama tīmekļa vietnē <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006R1367&from=EN> . [Saite]

[6] Komitejas reglamenta standarta reglaments (2011/C 206/06): <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:206:0011:0013:EN:PDF> [Saite]

[7] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu, pieejama vietnē <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011R0182&from=EN> . [Saite]

[8] Līguma par Eiropas Savienības darbību 289. pants (OV C 326., 2012. gada 26. oktobris), pieejams tīmekļa vietnē <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=EN> . [Saite]

[9] Vispārējās tiesas 2019. gada 7. marta spriedums lietā T-329/17 *Heidi Hautala un citi/Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde*, ECLI:EU:T:2019:142, 89. punkts, pieejams vietnē <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=001F3FC1339666D6CDEE98CBDA33B377?text=&docid=186884> . [Saite]

[10] Susan C. Anenberg et al. Ar *dīzeļdegvielu saistīto NO emisiju pārpalikuma ietekme un mazināšana 11 galvenajos transportlīdzekļu tirgos*, *Nature* 545, 467–471 (2017. gada 25. maijs), sk. <https://www.nature.com/articles/nature22086> . [Saite]

[11] Tiesas 2018. gada 13. decembra spriedums apvienotajās lietās T-339/16 *Ville de Paris/Komisija*, T- 352/16 *Ville de Bruxelles/Komisija* un T- 391/16 *Ayuntamiento de Madrid /Komisija*, ECLI:EU:T:2018:927, pieejams vietnē <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=T-339/16> . [Saite]

[12] Jo īpaši 10. panta 2. punkts un 13. panta 2. punkts.

[13] Jo īpaši 10. pants

[14] Regulas 1376/2001 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts

[15] Tiesas 2018. gada 4. septembra spriedums lietā C-57/16 *ClientEarth/Komisija*, *ECLI:EU:C:2018:660*, 101. punkts, pieejams vietnē <http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62016CJ0057&lang1=en&type=TXT&ancre>. [\[Saite\]](#)

[16] Līguma par Eiropas Savienības darbību 289. pants. Skat., piemēram, sprieduma *ClientEarth* 87., 88., 89., 91. un 92. punktu.

[17] Līguma par Eiropas Savienību (OV C 326), 2012. gada 26. oktobris, 1. pants un 10. panta 3. punkts, pieejams tīmekļa vietnē

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2012.326.01.0001.01.ENG#C_2012326EN.0100. [\[Saite\]](#)

[18] Stratēģiskā izmeklēšana OI/2/2017/TE par Padomes likumdošanas procesa pārredzamību, pieejama vietnē <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/94896>, [\[Saite\]](#) un stratēģiskā izmeklēšana OI/8/2015/JAS par dialogu pārredzamību, pieejama tīmekļa vietnē : [\[Saite\]](#)

[19] Vispārējās tiesas 2018. gada 22. marta spriedums lietā T-540/15 *De Capitani/Parlaments*, jo īpaši 77.–81. punkts, pieejams vietnē

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=FA64F14433D803AA33237E9032D894F9?text=&doc>. [\[Saite\]](#)

[20] Regulas Nr. 1049/2001 6. apsvērums